

SZOCIÁLIS MISSZIÓNŐVÉRI HIVATÁS

„Minden emberélettel meghatározott terve van Istennek és az olyan élet mondható sikerültnek, amely megtestesíti azt a gondolatot, melyet az Úr gondolt róla és betetőzte azt az építést, melyet az Isteni Gondviselés tervezett róla.”

(Farkas Edith)

Sokan szeretnének képességeiknek megfelelő helyen élni. Olyan helyen, ahol segítene a hivatásukból fakadó lendület és áldozatosság. Ha legmagasabbra törő vágyakozásunk szerint választunk életpályát, nehéz óráinkban erőt ad ez a tudat.

A nővérelet áldozatos élet, amely komoly odaadás mellett boldogít. Az Úr Jézus igája páros, a másik felét Ő viseli és ezért édes a teher. A fogadalmas élet felér az apostolok Krisztuskövetésével. Képzett és anyagiakon felülemelkedett emberek, az evangéliumi tanácsok szerint élő közösségek eszményi célokért dolgozva, ma is a legkiválóbb módon szolgálják az emberiséget. A szerzetesi közösségek szabályzatát – az Egyház évszázadokon át kipróbált elveivel – a rendalapítók a kor szükségleteinek megfelelően állítják össze. A mienk Szent Benedek szellemében készült, ez a szellem tette Európában a szerzetességet gyakorlati célok megvalósítására alkalmassá.

A szociális missziós nővéreletben valamennyien arra törekszünk, hogy az élethez való közelség, a derű és a gyakorlatias szellem jellemezzen bennünket, és hogy egymással, valamint előljáróinkkal őszinte szeretetkapcsolatban legyünk.

A szerzetesrendek szétszórátása előtt Közösségünk nővérei szociális-karitatív munkával segítettek a kórházakban, hajléktalanok között, börtönökben, asszony- és leánycsoportokban, gyárakban, hivatalokban. A társulat árvaházakat, népkonyhákat, segítő központokat tartott fenn. Mai lehetőségeink és az Egyház, valamint a társadalom igényei az idősek, és a fiatalok (óvodások, szakiskolások, egyetemisták) intézményeinkbe történő befogadására, nevelésére, gondozására szólítanak. Ezenkívül egyházközségi, hitoktatói, lelki-gondozói szolgálat terén tartanak ránk igényt. Az Úr Jézus ma is embereket, lelkeket bíz ránk, mint kincseit. Így széleskörű társulati munkatérrel nyílik lehetőség a belépők lelki és szellemi tehetségeinek érvényesülésére.

Közösségünkben nagylelkűséggel, humorral és gyakorlati érzéssel törekszünk az evangéliumi tökéletességre. Ezeket tiszta szándékkal felajánljuk Isten Szent Lelkének, aki idővel kidolgozza bennünk a természetfelettséget. A lényeg a megélt szeretet. *„Szeretni annyit jelent, mint mindent odaadni, és önmagunkat is odaadni.”* (Lisieux-i Szent Teréz)

Közösségünkben komoly imaéletre törekszünk. Az Egyház imájából a Reggeli és Esti dicséret elmondása kötelező, naponta részt veszünk az Eukarisztián, közösen elmélkedünk, mondjuk a rózsafüzér imát, és egyre többet időzünk az Oltáriszentség előtt. Boldogságunk alapja imádsággal és munkával megszentelt napjaink Istennek adása.

Ha elcsendesülsz, meghallod Isten esetleges hívását a vele való életközösségbe. Jézus gyöngéden, halkan hívja kiválasztottait. Mi, nővérek szívesen segítünk a tájékozódásban néhány

megfontolással, de a szeretesség felé történő lépések megtételénél nem annyira az értelem fénye, mint az öröklámpa sugara dönt. Hivatásügyben a szentségház a legmegbízhatóbb tájékoztatóiroda. Ha kedved van a Szentlélekhez imádkozni annak megkülönböztetéseért, hogy családalapításra, vagy egészen Istennek szentelt életre hív-e az Úr, szívesen imádkozunk veled együtt.

Ha ezek után, vagy máris úgy érzed, hogy az eddigieknél többet szeretnél tenni Istenért, hazáért, társadalomért, esetleg a szociális missziós karizma szolgálatában, akkor érdeklődj a Társulat beltagsága iránt! Ha nem vagy független életkörülményeidben, vagy ha jövődet illetően családalapításra gondolsz, sokat tehetsz közöttünk a keresztény magyar közszellem kialakításában, mint kültagunk.

A beltágok az evangéliumi tanácsok alapján közös életet élnek. Céljuk Isten dicsőítése, egyéni megszentelődésük, valamint az Egyház és a haza szolgálata szociális és karitatív munka által.

A befogadás lépcsői: A Szociális Missziótársulat nővér-közösségébe jelentkező először az általános főnöknővel vagy megbízottjával személyesen beszél. Ha az előjáró elfogadta jelentkezését, néhány hónapot az anyaházban (rendi központ) tölt. Megismeri a nővéreket, tájékozódik munkájukról és az intézményeikben folyó életről, tevékenységekről. Ezt követi a beöltözés és a próbaidő, a noviciátus megkezdése. A noviciátus két évig tart. Az első év az imádságnak, a lelkiélet mélyítésének, a szerzetes-szellem kialakításának és az aszketikus iskolázásnak van szentelve. Ebben az évben kapnak a novíciák gyakorlati tanítást a Társulat Konstitúciójából. A nővérek mellé segítségére beoszthatók. A második év a külső vagy gyakorlati noviciátusi év, mely a novíciák jövőbeni feladataikban való tájékozódásra szolgál. Ez az anyaházban, illetve a Társulat intézményeiben történik. A nővérek a szegénység, tisztaság, és engedelmség fogadalmait által Jézus Krisztus szorosabb követésére kötelezik el magukat. A noviciátus elvégzése után a nővérek először ideiglenes fogadalmat tesznek, mégpedig 3 éven át évente egy évre, a negyedik évben három évre, azután pedig örökre.

A kültágok igyekeznek állapotbeli kötelességeik teljesítése közben a missziós életeszményt kialakítani és ima-életük, társadalmi kapcsolataik, valamint munkájuk által a Társulatot célkitűzéseiben támogatni. Kültág-ígéretüket évente megújítják.

A befogadás lépcsői: Kültág lehet minden 20 év feletti nő, aki rendszeres lelkiéletre vállalkozik, a Társulat programját magáévá teszi, és azt szolgálja. Aki kültág akar lenni, azt írásban kell kérnie az általános főnöknőtől. Ha felvételt nyert, először legalább fél évig kültágjelöltnek kell lennie. Ebben az időszakban részt vesz a Társulat közös összejövetelein, lelki- napokon, imákon. Az általános főnöknő vagy a kültág vezető beosztja őt a missziós munka valamelyik területére. A jelöltidő alatt a Társulat meggyőződik a jelölt lelkiéletének alkalmasságáról, valamint, hogy megvan-e benne a rátermettség, az állhatatosság, a kitartás és a hűség. A próbaidő letelte után a jelölt hűségígéretet tesz, valamint ígéretet arra, hogy a vállalt kötelezettségeknek eleget tesz. Ezután megkapja a megáldott jelvényt, a kis zöld keresztet.

Egy régi nővérünk így emlékezett a kezdetekre: *„Magyarországon nem volt jobban megszervezett közösség, mint a Missziótársulat. Nagy családot alkottunk, ugyanabban a szellemben dolgoztunk, teljesen egyek voltunk Egyházunk és hazánk szolgálatában.”*

Hivatásgondozásunkat Alapítóanyánk egyik tanítására alapozzuk: *„Egyetlen egy lélek, mely forró szívét és nagy energiáit Isten szolgálatába állítja, sokat érhet el.”*